Sicut habet .j. Reg. .xxv. vbi legit. ꝙ rex
Dauid miſit nuncios ad abigail. vt eam ſibi
deſponzaret in vxorem. Illa autē poſtꝙ au
diſſet nuncios adorauit in terra ⁊ dixit. Ec/
ce famula tua ſit in ancillam. vt lauet pedes
ſeruoꝝ domini mei. ⁊ ſic dedit ꝯſenſū. Et ſic
Maria auditis nuncijs angeli gabrielis il=
lud ſcꝫ ꝙ elegiſſet eā in ſponſam. ⁊ veri⁹ ī ma
trē benedictā. ꝯſenſit nuncio dicēs humilit.
Ecce ancilla dn̄i. ⁊c̄. Quo facto concept⁹ eſt
xp̄s. ⁊ h̄ quo ad ſecundum. Quantū ad ter
tium ē notandum. Pli. in ſpec̄. na. Panthe=
ra ē animal pulchrū. ⁊ his qui ſibi in aliq̄ ſub
ueniūt. nullo mō ē ingrata. Nā ſicut ideꝫ ait
ꝙ quidā vir ſemel ex caſu venit in deſertum
in quo vidit foueam ꝓfundam. in quā colla
pſi erāt catuli panthere. nec de ꝑ ſe poterant
de ea aſcēdere. neqꝫ ꝑ matreꝫ adiuuari. Ille
aūt pietate mot⁹ in foueaꝫ deſcendit. ⁊ catu=
los inde ſubleuauit. Qd̄ videns panthera.
eduxit viꝝ illū per ſolitudinē leta ⁊ blandiēſ
vt ſibi gr̄as referre facile appareret. Sp̄ūali
ter per pantheram ſancta mater eccl̄ia intel=
ligit. vt dicit Iſi. li. xij. ꝙ filij panthere cū in
vtero matris ꝯualuerit ⁊ ad naſcendū iaꝫ vi
res receperit mordēt matrē. lacerātqꝫ vngui
bus ei⁹ aluū tāqꝫ ſui ꝑtui reſiſtētē. ita mali fi=
lij ⁊ filie eccl̄e cū apte ſūt ad peccādū. ſi tūc re
ſiſtit eccl̄ia ꝑ ſuos doctores ⁊ p̄dicatores ip=
ſam verbis ſuis detractorijs ⁊ v̄berib⁹ lace=
rant. ſic faciunt heretici ⁊ mali xp̄iani. ſcꝫ de
quib⁹ cōquerit ꝓpheta Amos. ij. Odio ha=
buerunt in porta corripientē ⁊ loquentē per/
fecte. ſ. doctores ſanos abominati eſtis. Sꝫ
per viꝝ intelligitur xp̄us. de q̄ dicit Zacha.
vj. Ecce vir oriens nomē ei⁹. Hic vir ambu/
lans in deſerto. i. in celo. qd̄ dictū fuit deſer=
tum propter caſum maloꝝ angeloꝝ. Lu. xv
Vidit filios panthere. i. eccl̄ie lapſos in foue
am eterne damnationis. Et hodie mot⁹ pie=
tate deſcendit ad eos. vt eos liberaret. Sic
ait Exo. iij. Videns vidi afflictionē populi
mei qui eſt in egypto. hoc ē in tenebris pecca
torū. ⁊ clamorē eius audiui ⁊ deſcēdi vt libe
rarē eū. Et h̄ perpēdēs ſancta eccl̄ia nō tacet
Sꝫ hodie lete decātat gr̄as ſibi dicēs. Hec ē
dies quā fecit dn̄s. ⁊c̄. vſqꝫ gl̄ia tibi dn̄e. Et
ad hanc gratitudinē inuitat ſuos filios cum
cantat in. pſ̄. xcvij. Cantate dn̄o canticū no
uum. Dicit gloſa. Cātate vita ⁊ lingua d̄ xp̄i
incarnatione ⁊ redēptione humane nature.
q̄ꝛ mirabilia fecit. Et hec ſunt ꝙ hodie v̄go
cōcepit ⁊ nouē elapſis mēſibus v̄go peperit
⁊ poſt partū virgo ꝑpetua ꝑmanſit. Et ſub=
dit rōnem quare cātare debēt filij ſui dicētes

Notū fecit dominus ſalutare ſuum. i. filium
quē deſiderans Iacob ait Gen̄. xlix. Salu=
tare tuum domine expectabo. Et Lu. ij. Sy
meon dicit. Viderūt oculi mei ſalutare tuuꝫ
hoc eſt chriſtum. Reuera chriſtū hodie pro
ſua incarnatione laudare debem⁹ ⁊ gr̄as re=
ferre ſibi. q̄ꝛ ſi tacuerim⁹ a laude ⁊ gratiaruꝫ
actione. ⁊ noluerimus hanc pietatē magnaꝫ
nobis exhibitam. ſceleribus arguemur ¶
R Sicut cōtingit cuidā monacho de quo le
gitur. ꝙ cuꝫ fratribus venit ad eccleſiam vt
pſalleret. ⁊ cū in miſſa cantaret ille articulus
ſimboli Niceni. Incarnat⁹ ē de ſp̄ū ſancto.
Vel vt alij dicunt cū hoc legeret Ioh. j. Et
verbum caro factū ē. Genubus alijs fratri=
bus deo humiliter inclinantibus. gratiaſqꝫ
agentibus. ille ſolus ſedere manēs in ſtallo
gratias nō retulit. Statimqꝫ ex diuina per=
miſſione venit diabolus in ſpecie ethiopis.
⁊ ipſum grauiter in maxillam percuſſit ꝙ ve
ſtigia digitoꝝ ad tempora vite in ip̄o reman
ſerunt. Et dixit ad ipſum. Si de⁹ naturā an=
gelicā pro me aſſumpſiſſet. ego me ad terram
facietenus proſtrauiſſem. ⁊ tu miſer ingrat⁹
extitis de incarnatione ſaluatoris tui. Idcir
co non ſimus ingrati. ſed chriſtum ieternum
propter ſuam ſanctiſſimam incarnationē col
laudemus. ⁊ gratias illi agamus. Vt merea
mur de illa exultare hic in gratia. ⁊ tandē in
eterna gloria.

¶Sermo in cena dn̄i.

Venite comedite
panem meum. ⁊ bibite vinū. qd̄ mi
ſcui vobis. Prouerb. ix. A Medic⁹ Io=
hannes meſue in prima practica dic̄ ſic Ois
in quo aliquid mali. aut morboſitatis latitat
⁊ in vere medicinis aut laborib⁹ purgat⁹ nō
fuerit. eſtate ſuccedente periculoſis febribuſ
eſtuabit. Si autem medicinas preſumpſerit
accipere infirmitas expurgatur. Et rationeꝫ
huius ponit cōſtantin⁹. q̄ꝛ morb⁹ qui in vere
intra corp⁹ remāſit. aduenīēte calore eſtatis
periculoſius eſtuabit. Myſtice loquendo.
Quis ē iſte qui nō habeat in ſe malū peccati
vel morbū anime latitare. Certe nemo. mul
ta eni mala occulte ꝑpetram⁹. de quib⁹ dicit
beat⁹ Bern̄. li. medi. c. xiij. Magl timeo ma=
lū qd̄ facio in abſcōdito qꝫ qd̄ facio in aper/
to. Malū enim ꝙ nullus vidit. nemo repre=
hendit. ⁊ vbi non timetur reprehenſor. ſecu/
rius accedit tēptator ⁊ facilius iniq̄tas ꝑpe
trat. hec Bern̄. mlt̄a etiā ꝯmittim⁹ māifeſte
ꝑ q̄ aie nr̄e morboſitatē ꝯtrahūt ⁊ aſſumūt.

⁊ illa in nobis ꝑ obliuionē manēt latitare a q̄
bus ſi volum⁹ expurgari ⁊ ſanari. nccē ē no-
bis vt nobiliſſimā medicinā corpis xp̄i i ve
re h̄ ē in iſto tp̄e gr̄e ſumam⁹. De q̄ dic̄ beat⁹
Bern̄. in ſermone. Corp⁹ xp̄i eſt pegrinanti
bus dieta. egrotꝭ medicina. debiles ꝯfortat.
valētes delectat. lāguores ſanat. ſanitatē cō
ſeruat. fit hō māſuetior ad correptionē patiē
tior ad laborē. ardētior ad amorē. ⁊ ad obe-
diētiā ꝓnior. ⁊ ad grā᷑ actiōꝫ deuotior. hec
ille. Et ve dicit q̄ hāc digniſſimā medicinā n̄
ſumeret ꝑiculo ſe exponeret. Vt dr̄ de pe. et
remiſ. c. oīs vtriuſq̄ ſex⁹ Poſtq̄ ad ānos di
ſcretiōis venerit ſuſcipe dꝫ ad min⁹ reuerēt̄
i paſca eucha. ſacr̄a. niſi forte de ꝓprij ſacer-
dotꝭ ꝯſilio ob aliquā rōabilē cām ad tp̄s ab
ei⁹ ꝑceptiōe duxerit abſtinēdū. Et ſbdit̄ pe-
na. Alioq̄n ⁊ viu⁹ ab igreſſu eccl̄ie arceat̄ .i.
expellat̄. ⁊ moriēs xp̄iana carēs ſepultura.
hec Inno. iij. Jō ne hō in tale icidat ꝑiculū
ſue aīe. vocat nos xp̄s hodie ad hāc medici-
nā dicēs. Venite comedite panē .i. corp⁹ me
um ſub ſpē panis exhibitū tāq̄ ſaluberrimā
medicinā. de q̄ dr̄ Eccl̄i. xxxviij. Altiſſim⁹ de
t̄ra .i. de carne v̄ginis creauit medicinā ⁊ vir
prudēs nō abhorret eā In v̄bis ꝓpoſitꝭ duo
tangunt̄. Primo vniūſalitatis vocatio. ibi.
venite. Scd̄o nccitatꝭ māducatio. ibi. come-
dite. Prio ē notādū. cū reges terre faciūt cō-
uiuia magnifica. vt ꝯuiuia nuptia᷑. p̄ oibus
inuitāt ad illa p̄mit⁹ ſuos p̄ncipes. deide ge
neralit̄ oēs ppl̄os. vt ſic eo᷑ regia ptās lati⁹
demōſtret̄. ⁊ h̄ figuratū ē Heſter. j. Vbi legi
tur ꝙ rex aſuer⁹ in tertio anno imperij ſui fe-
cit grande ꝯuiuiū cūctis p̄ncipib⁹ ⁊ puerꝭ ſu
is. p̄fectiſq̄ ꝓuincia᷑ corā ſe vt oñderet di-
uitias gl̄ie regni ſui ac magnitudinē. Cūq̄
cōplerent̄ dies ꝯuiuij. inuitauit oēm ppl̄m q̄
inuentus ē in ſuſis. a maximo vſq̄ ad mini-
mū. ¶ Spūaliter aſuer⁹ interp̄tat̄ beat⁹ ⁊
ſignificat xp̄m. q̄ ſm̄. b. Hiero. ē oium ſuper
no᷑ ciuiū beatitudo ⁊ gl̄ia q̄ ei⁹ celſitudinis
faciē ꝯtēplant̄. Hic igit̄ xp̄s beatiſſim⁹. fec̄
grāde ꝯuiuiū tertio anno imperij ſui Prim⁹
annus fuit ſtat⁹ nature. Scd̄s ſtatus legis.
Terti⁹ ſtat⁹ gr̄e. in quo fecit grāde ꝯuiuium
qn̄ inſtituit eucha. ſacr̄m. De q̄ dic̄. b. Bern̄
in quodā ſermone. O ſacrū ⁊ nobile ꝯuiuiū
ſacr̄m ſacramētorum. ſanctū ſancto᷑. amor
amo᷑. dulcedo dulco᷑. Vere hec ſunt feſta
paſcalia in quib⁹ adeſt pat̄ ⁊ fili⁹ ⁊ ſpūſſan-
ctus. in quibus fit vna caro ſponſa cū ſpōſo
aīa ſancta cū xp̄o. De h̄ etiā dicit. b. Hiero.
vt h̄r in ep̄la Euſebij ad ep̄m Damaſum O
nobile inq̄t ꝯuiuiū in q̄ ſub panis ſpē totus
xp̄s ſumit̄ de⁹ ⁊ hō. Et ita tot⁹ in ſpē panis
⁊ in qualibet ei⁹ ꝑticula. ⁊ in vini ſpē. ⁊ in q̄
libet gutta. ſicut in panis totus ⁊ in vini ſpe-
cie ſimul. Nā totus perfect⁹ ⁊ integer ſub pa
nis ſpē. ⁊ ſub qualicūq̄ mīma ꝑticula. ⁊ idē
tot⁹ in vini ſpē. ⁊ in qualibet gutta ꝑmanet.
hec ille. ¶ Sꝫ diceres. q̄re xp̄s hodierna
die inſtituit h̄ nobile ꝯuiuiū ſui ſanctiſſimi
ſacr̄i. Ad h̄ dic̄. ſ. Tho. in tractatu de corpe
xp̄i. ꝙ triplex ē cā inſtitutionis. Prima me-
moria ſaluatoris. Scd̄a ſacrificiū altarꝭ Ter-
tia cib⁹ hois. Et ſubdit. Hec tria diſponit in
h̄ ſacr̄o. dei ſapia ꝯtra vetera mala. ⁊ que ſūt
illa declarat. Cōtra obliuionē dei. contra de
bitū rapine aliene rei. ⁊ contra corruptionē
pomi mortiferi. Primo eni parētes i hec tria
ceciderūt. mala ſerpētina fraude decepti ⁊ ꝑ
eos ſucceſſores ſūt priuati. De h̄ h̄r Eccl̄i. x.
Initiū ſupbi hois ē apoſtotare a deo. q̄r ab
eo q̄ fec̄ eū receſſit. ⁊ in obliuionē dei deueit.
De ſcd̄o legit̄ Gen̄. iij. Vidēs mulier lignū
ꝙ eēt bonū ad veſcēdū. ⁊ pulchrū ocul̄. tulit
de fructu ei⁹ ⁊ comedit deditq̄ viro ſuo ⁊ ſic
rapinā comiſerūt. De tertio legit̄ Gen̄. ij. de
ligno ſcie boni ⁊ mali ne comedes i q̄cūq̄ die
comederis ex eo morte morieris. qd̄ ⁊ fcm̄ ē
ſic̄ teſtat̄ pſ̄. lij. Corrupti ſūt ⁊ abomiabiles
facti ſūt iniq̄tatib⁹ ſuis. Sꝫ ꝯtra hoc triplex
malum inſtitutū ē hoc ſacr̄m. Luc̄. xxij. vbi
dr̄. Accipite ⁊ comedite hoc ē corpus meum
qd̄ pro vobis tradet̄. hoc facite in meā ꝯme-
morationē. Et ē prima cauſa. ſ. memoria ſal-
uatoris cōtra dei obliuionē. Jō dicūt docto
res Sacerdos nunq̄ deberet accedere diui
na peragendo. nec laicus diuina ſumēdo ni
ſi p̄habita dñice paſſionis memoria q̄liter ſu
ſcepit obprobria. flagella. ſputa. vulnera ala
pas. irriſiones. accuſatiōes ⁊ ſil̄ia. Secunda
cā inſtitutiōis ē ſacrificiū altaris cōtra quā-
dam debiliorum noſtrorū rapinā. Sicut eni
corpus dñi ſemel oblalū eſt in cruce pro deli
cto originali. ſic offerat̄ iugiter pro noſtrꝭ q̄t/
tidianis delictis in altari ¶ Tertia cauſa eſt
cibus hominis. Eſt enim cibus medicinalis
contra pomi mortiferi corruptionem. Jdeo
dicit beatus Ambroſius in libro de ſacramē
to corpus chriſti medicina ſpiritualis eſt.
Quarta cā poteſt addi vt eſſet viaticum pre
ſentis peregrinationis. De qua dicit ſanct⁹
Hiero. O ſanctū noſtre peregrinationis via
ticū quo de hoc ſeculo nequam peruenitur
ad celeſtis hieruſalē conſortiū. patres noſtri
in deſerto manna comedētes non venerunt
in terram promiſſionis. Qui vero te come-
derit. ¶ In tui fortitudine ambulabit ad

monte dei oreb. Et ſbdit dicēs. Comeſtio de
licatiſſima in q̄ ſaporis ⁊ odoris eſt ſuauitas
oīe delectamētū. oīs medicina. oīs ſuſtēta/
tio ⁊ oīs reqes a labore. vbi omē ē ꝙ deſide=
rari pōt. hec hiero. Ad illud ↄuiuiū iocun=
diſſimū inuitauit celeſtis aſuer⁹ pmates ſu=
os. xij. apl'os de q̄bus dixit pſ̄. xliiij. Cōſtitu
es eos pncipes ſup oēm terrā. ¶ Qꝛ vt le
git Luc. xxij. ꝙ xp̄s mādu cās cū diſcipulis
ſuis agnū paſcalē ait. Deſiderio deſideraui
hic pōt inſeri hiſtoria q̄ facta ē q̄nta feria vſ/
qꝫ ibi. Egreſſus ieſus tranſtorrentē cedron.
⁊ ſic in his geſtꝭ inuenies ꝙ p⁹ lotionē iſtituit
eucha. ſacr̄m. ad qđ diſcipuli pmo ſūt voca=
ti. Et nō ſolū ipi pncipes terre aplī ſūt ad h̄
ↄuiuiū ſaluriferū inuitati. ſed etiā vniuerſi.
Ita vt mirat̄ glioſus doctor hiero. O eſca
inq̄t mirabilis ac ſtupenda delectabilis ⁊ io=
cunda tutiſſima ac ſup oīa poptāda. Qm̄ ſin
gularis ⁊ inaudita tua liberalitas q̄ꝫ ſuper=
abūdantiſſima ac pdiga largitas vt eā nemi
ni exortā facis niſi venire ↄtēnat. Et ſubdit
Si q̄s ꝗ puulus ē ſecure ad te veniat. ⁊ te co
medēs fiat magn⁹ ⁊ relinquēs ſemitas infan
tie. p ſemitas ambulabit prudētie. Si q̄s de=
bilis ad te declinat ptin⁹ fiat fortꝭ. Si q̄s in=
firm⁹ ſanabit̄. Si q̄s mortu⁹ ē. ſi ad te adire
voluerit vitā interminabilē apprehēdit. Si
q̄s magn⁹ ē ⁊ fortꝭ. nec hic te deſinat. nā ſemp
abundant̄ te inueniat q̄ paſcit̄. Nemo certe
ſine te viuere pōt ad momētū. Tu ſolus vitā
oibus pbes creaturis hoc quo ad primum
¶ Quantū ad ſecūdū notādū. Dicūt natu=
rales ꝙ oē aīal vitā hn̄s nc̄cio hr̄e optet eſcā
Qꝛ dic̄ Are. li. de aīa. Impoſſibile ē aīal ſine
nutrimēto diu ſubſiſtere. Idcirco irūdines
q̄ ſolū viuūt in aere de vermib⁹. veniēte hye
me ne fame moriant̄ ex defectu illoꝝ immer=
gunt ſe paludib⁹. vl' ſm Are. li. vij. aialium
iacēt in cauernis arboꝝ. vl' trāſferūt ſe ad lo
ca magis calida. Idem videmus in ciconia.
Spūalit̄ interior hō. ſ. aīa. ſi vult hr̄e vitam
grē nc̄cio indiget eſca feliciſſima xp̄i corpore
Qꝛ b. hiero. loquēs de corpe xp̄i dixit. Tu
es eſca aīe nō corpis. ipinguas mētē nō ven=
trē. Tu manducātē vt decet in te trāſmutas
vt tui pticipatiōe efficiat̄ de⁹. nec tn̄ in illum
tranſmutaris. veluti alia fac̄ eſca corporea.
Et ſubdit exortādo ad ſuſceptionē h⁹ dele=
ctabiliſſime eſce. Gaude ꝗ fidelꝭ aīa. gaude et
exultare ne moreris. his paſci delitijs h̄ frui
ↄuiuio in q̄ nō carnes hircoꝝ aut thaurorū
ſicut olim in lege. ſꝫ ver⁹ xp̄s de⁹ ⁊ hō tibi p
ponit̄. hec ille. Dicūt tn̄ medici ꝙ in comeſti
onibus corpaliū multa ſunt vitāda. q̄ etiam
in ſumptiōe h⁹ eſce minime ſūt habēda. Pri
mū ē loci ſublimitas. Qꝛ videm⁹ q̄to aliq̄d
alti⁹ cernit̄ tanto minus eſtimat̄. Sic liquet
de illis q̄ in altꝭ montiū ↄmorant̄. qꝛ ceteris
tardi⁹ impinguant̄. Idē declarat Pli. i ſpe.
na. de pomis q̄ in altitudine arborꝝ ſituant̄.
ꝙ nō in tantū capiūt ad ſe humorē ⁊ nutrimē
tū ſicut illa q̄ inferi⁹ collocant̄. qꝛ ab humore
radicis magis elongant̄. ⁊ p alijs a ventis ci
tius deijciunt̄. Ita ille q̄ vult digne accipere
hāc eſcā nobilē ſpūalē aīe. nc̄ce ē vt vitet ſub
limitatē ſupbie. Qꝛ dicit glorioſus doctor
hiero. Tu miſeꝝ arrogantē ⁊ ſupbū deteſta
ris. diuitē eni dimittis inanem ⁊ vacuū. Tu
ſupbū ⁊ potētē deponis de ſede ⁊ exaltādo
humilē oib⁹ imples diuitijs ⁊ tue dom⁹ vber
tate ſatias. Iō qn̄ ſumus in extremis an̄ cor/
pus dn̄icū humilit̄ nos pſternam⁹ i terram
humili clamātes voce. Dn̄e q̄s ego ſū vt ſim
dignus vt intres ſub tectū meū. meruit enim
hec pctōr hō. Certe dn̄e nō ſum dign⁹. Nun
q̄d ego ſū melior q̄ꝫ oēs p̄res mei. tu Moyſi
noluiſti vno ictu oculi mōſtrari. cur nūc tm̄
humilias vt patiaris ad hominē deſcēdere
publicanū ⁊ pctōrē. ⁊ cū te ſolū mānducare iu
beas. hec hiero. Sic ⁊ tu miſer hō depone
ſupbiā ⁊ amplectere hūilitatē infimā q̄ acce/
dere debes ad eſcā hāc ſanctiſſimā. Qꝛ dicit
pſ̄. xxj. Edent paupes ⁊ ſaturabunt̄. i. hūi=
les ⁊ laudabūt dn̄m. Iō deuot⁹ doctor amā
dus i horalogio ſapie. lib. ij. c. iiij. docet quē
libet accedere ad eſcā iſtā dicēs. Cū ad alta=
re aſcendis. nc̄ce ē vt cū reuerentia debita et
honore pcipuo occurras deo tuo deuotione
quadā humili. Mirare ꝙ tant⁹ dn̄s ad tan=
tillū ſeruū. tanta nobilitas ad miſeꝝ vermi/
culū ⁊ tanta maieſtas ad vilē leproſū dignat̄
venire. ⁊ dic cū metu ⁊ reuerentia. Dn̄e non
ſū dign⁹ vt intres. ⁊c. ¶ Sꝫ diceret quis
debeo me ne ex h̄ dicto idignū iudicare. Ad
h̄ dicūt doctores ꝙ nō. qꝛ quādiu q̄s ſe indi=
gnū iudicat. nō dꝫ accedere. qn̄ h̄ difinitiue
iudicat ꝙ indign⁹ ſit. Etiā ſi alias indignus
nō eēt accedēdo indign⁹ efficeret̄. qꝛ faceret
ↄtra ↄſciaꝫ. ⁊ ſic edificaret ad gehēnā. xx viij
q. j. c. oēs. Nec debet q̄s ſe ex temeritate di/
gnū ad h̄ ſacramētū iudicare. Qꝛ dic̄ Aman
dus vbi ſupra. Inter natos mulierū non ſur
rexit. q̄ ex ſola v̄tute ⁊ iuſticia opeꝝ ſuoꝝ tā=
q̄ꝫ ex cōdigno ſe ſufficiēt̄ pparare poſſet. eti/
am ſi vn⁹ hō haberet oiuꝫ angeloꝝ naturalē
puritatē ⁊ oim ↄfeſſoꝝ mūdiciā oimqꝫ viato
rū merita p vite auſteritatē. ex his oib⁹ n̄ fie=
ret idone⁹ ad tāta myſteria pcipienda. Hec
ille. Et talis ex temeritate ſe dignū iudicans

ſi nō eēt dignꝰ ex ſumptiōe fieret indignus.
Q꞉ ſi dixerimꝰ peccatū non habemꝰ noſmet
ipſos decipimꝰ ⁊ veritas in nobis nō ē. pͥma
Joh.j. ¶ Sꝫ diceres. cū indignꝰ n̄ debeat
accedere. nec vnquā potero me dignū iudi=
care. ḡ nō debeo accedē. Ad h̄ dicunt docto=
res ꝙ nullꝰ dꝫ ſe dignū iudicare ī hac vita. lꝫ
hō de h̄ ꝙ ſit in gr̄a poſſet hr̄e ſigna ⁊ conie=
cturas. tn̄ ſine dei ſpeciali reuelatiōe nūquā
vere ſcire pōt an amore vel odio dignus ſit.
Eccl̄i. ix. Timere dꝫ ſe eē hoīeꝫ indignū. Sꝫ
nullatenꝰ ſe diffinitiue indignū iudicare. qn̄
aūt hō vult emēdare pctā p̄terita. ⁊ futura
vitare. ⁊ ſm̄ doctorē Amandū vbi ſupra fac̄
qđ in ſe ē ad gr̄am ſe humiliādo magꝭ ac ma=
gis dꝫ ſe p̄parare plus dignū ꝗ̄ indignū iu=
dicare. q꞉ hoc ſufficit. Nec reqͥrit deꝰ ab ho=
mine h̄ qđ videt̄ eē impoſſibile. Quandocū
ꝗ ſuſcipiēs corpꝰ xp̄i facit qđ in ſe ē dina pie
tas ſupplet ꝑ gr̄am h̄ ad qđ ꝑuenire ſine gr̄a
nō pōt. hec Amādꝰ. Ad verba aūt centurio=
nis Matth. viij. dr̄ ꝙ nō dicūt temeritateꝫ
iudicādo. ſꝫ reputatiōis humilitatē. Secun
dū ꝙ vitandū ē in comeſtione cibi. eſt nimia
parcitas. Q꞉ ſm̄ medicos. peior ē exinanitō
ꝗ̄ repletio. q꞉ difficilior ad currandū. Jdeo
docuit Bern̄. in ep̄l'a ad cartuſienſes dicēs.
Affligendū ē aliquādo corpꝰ. ſ. ꝑ cibi parci/
tatē. ſed nō ꝯterendū ꝑ nimiā abſtinentiam.
q꞉ modus in oībus ē habēdus. Sic qui par=
ce manducat hunc venerabilē cibū corporis
chriſti. peior efficit̄ in aīa. Q꞉ dicit venerabi
lis Richar. de ſan. victore. Jn hoc beatiſſi=
mo ſacramēto chriſti cōſiſtit ſalus fidelis aīe
qui ergo raro corpꝰ xp̄i comedit ſalutem aīe
ſue negligit. Sed in hoc apes ſagatiores in=
ueniunt̄. De quibus dicūt naturales. cū in=
firmant̄ tūc auidiꝰ mel comedūt propt̄ dile=
ctioneꝫ quā ad ipſum habēt. Per apes intel
ligunt̄ hoīes qui ob multitudinē delictoruꝫ
ſepius in aīa infirmat̄. Jta vt dicere poſſint
cum pſ̄. vj. Miſerere mei dn̄e qm̄ infirmus
ſum ſana me dn̄e Sed per mel intelligit̄ xp̄s
q꞉ ſicut mel ē dulce. ita corpus chriſti. Teſte
Bern̄. in tractatu de ſacramēto. Dulcis eni
Jeſus ē in voce. dulcis in facie. dulcꝭ ī amo=
re. dulcis in ope. ⁊ dulcior patebit in diuini=
tatꝭ viſione. De h̄ iteꝝ ait. Jeſu decꝰ angeli=
cū. in ore mel mirificū. in corde pigmentum
celicū. in aure dulce canticū. De iſto melle ſe
piꝰ comedē debemꝰ. cū ſumꝰ infirmi. ⁊ h̄ con
ſulit Sap̄. Eccl̄i. xxiiij. Fili mi comede mel.
q꞉ bonū ē ⁊ fauū dulciſſimū gutturi tuo. qui
aūt accidioſus fuerit ī accipiēdo. fortaſſe ē ī
via dānatiōis. q꞉ dic̄ Hilarius ſuꝑ Matth

Dānandus ſiqͥdē ille hō iuſto dei iudicio eſt
q̄ accidioſus ē carnē xp̄i ſanguinēq; ſumen=
do. vel hic ꝑ cibi nimiā ꝑcitatē auaricia deſi=
gnat̄. q̄ valde ē vitanda ab eo qui dꝫ corpus
chriſti ſumere. Q꞉ dicit Euſebius in ſermōe
Fruſtra qͥdē ſumit̄ cibꝰ p̄cioſe carnis xp̄i et
ſanguis. niſi mēs frigida ⁊ extīcta fuerit ho=
minis ab oī eſtu praue cōcupiſcētie ⁊ amorꝭ
ſcꝫ auaricie. Tertiū ꝙ vitandū ē ī comeſtiōe
eſt lubricitas. q꞉ lubrici piſces. vt anguille ⁊
ceteri corrūpunt ſtomachū. ⁊ cibariorū alio
rū vlteriorē auferunt interdū appetitū. Sic
q̄ digne vult māducare corpus xp̄i dꝫ ſe a lu
bricitate luxurie abſtinere. ⁊ mūdus dꝫ eſſe.
Qđ figuratū ē. j. Regꝭ. xxj. ꝙ dauid ꝓfugꝰ
a ſaul. venit ſolus ad abymelech ſacerdotem
Cui ille. Quare tu ſolus es. ⁊ nullus tecum.
Rn̄dit ille. rex p̄cepit mihi ſermonē ⁊ dixit.
Nemo ſciat rem propt̄ quā miſſus es. Nam
pueros cōduxi in illū. ⁊ in illū locū. Si ergo
habes quid ad manū. vel qͥnq; panes da mi
hi. aut qͥcquid inuenerꝭ. Et rn̄dens ſacerdos
ait. Nō habeo panes laicos ad manū. ſꝫ tan
tum ſanctū. Si mundi ſunt pueri. maxime a
mulieribꝰ manducāt. Rn̄dit Dauid. Si de
mulieribus agit̄ continuimus nos ab heri ⁊
nudiuſtertiꝰ qn̄ egrediebamur. Sp̄ūaliter
Dauid interp̄tat̄ deſiderabilis. ⁊ ſignificat
quēlibet hoīeꝫ q̄ cū deuotiōe ⁊ deſiderio dꝫ
ad ſumēdū corpꝰ xp̄i anhelare. ita vt dicere
poſſit cū xp̄o Lucꝭ. xxij. Deſiderio deſidera
ui hoc paſca manducare vobiſcū. i. agnū pa
ſcalē xp̄i. Sed q꞉ ad hunc cibū porrigenduꝫ
nullus idoneus. niſi ſacerdotes ſm̄ qđ cani=
tur. Qđ eiꝰ officiū cōmitti voluit ſolis p̄ſby=
teris. qͥbus ſic congruit vt ſumāt ⁊ dent cete
ris. Jō venire debēt ipſi homies ad ſacerdo
tes. ⁊ ab eis petere panē hūc corpꝰ xp̄i bn̄di=
ctū. Sic fecit gl'ioſus doctor Hiero. cū eēt in
articulo mortis dixit. Rogo vos dn̄i mei vt
afferat̄ corpꝰ xp̄i. quatenꝰ in ſuo luīe videaꝫ
lumē vt firmās ſuꝑ me oculos ſuos det mihi
mentis oculū. ⁊ iſtruat me in via hac q̄ nunc
exiturꝰ gradiar. ¶ Sacerdotes āt debēt
inſtruere quēlibet hoīem panē hunc angelo
rum poſtulatē ⁊ dicere ꝙ panis ille non ē pa
nis laicus qui tranſit in corporis alimētum.
ſed panis ſanctus panis aīe. ſub cuiꝰ ſpecie
eſt corpus xp̄i per conuerſionem. ⁊ ſanguis
per connexionem. ⁊ aīa per cōiunctionem. ⁊
deitas per vnionem. q̄ quattuor nō p̄nt diui
di nec abinde ſepari. vt dic̄ qͥdā abbas đ au=
la regia. Et q꞉ ibi ē ſanguis per connexioneꝫ
cum corpus viuum nō eſt ſine ſanguine. Jō
nō qͥrūt laici ſub vtraq; ſpecie communicare
Nam ſub ſpecie panis vterq; cōtinetur. Si

quis aũt comedẽ digne voluerit hũc panem ſanctiſſimũ. ille dʒ eẽ mũdiſſim⁹. ⁊ pͥncipalit̃ a mulierib⁹. Qꝛ dic̃ Gal̃. li. vj. medicinarum. Qui frequẽter ieiun⁹ biberit aquã ante cibũ vel aliũ potũ ei ipoſteꝝ cũ deuentũ fuerit tremẽt man⁹. Cui⁹ rõ ẽ ſcḿ Auic̃. Nã tremoꝛ capitis in defectũ ꝓuenit naturalis ꝟtutis ex ieiunis vt frequẽter ꝓuenit hauſtis vt aſſerit Galien⁹. Sic q̇ ante cibũ nobiliſſimũ coꝛporꝭ xp̃i ⁊ ſanguis aquã biberit voluptatis carnalis in tremẽdo illo iudicio tremit altiſſimi cõditoꝛis. Qꝛ dic̃ Richa. de ſan. vi. Qui nũc carnalẽ miſcet dulcedinẽ xp̃i carni ⁊ ſanguini trement̃ gehẽne atq̃ ſupplicij ſempit̃ni. Ve igit̃ illis vt ait Hiero. Heu mihi dñe q̇d dicã. Hodie te ſacerdotes comedũt in altari vt carnes pecudũ ⁊ volucrũ imo pei⁹ noctemulieꝝ vtunt̃ actu turpiſſimo. ⁊ te mane maſticãdo comedũt. vbi dñe latitas doꝛmis an vigilas. Eſt tibi h̃ acceptũ ſacrificiũ. Eſt hec oblatio legꝭ. Exaudias p̃ces eoꝝ d̃ celo ⁊ de ſede maieſtatis tue. Vere ſi h̃ velles ſacrificiũ ⁊ libamẽ. mẽdax fieres ⁊ pctõꝝ ſoci⁹. Certe dñe ſi v̇a ſũt q̇ locut⁹ es ꝑ os ꝓphaꝝ. ſi ſoluʒ iuſtꝭ ſupplicatiõib⁹ p̃ſto es. Et ſi tibi placet eq̇tas h̃ tale ipedimẽtũ ẽ ſacrificiũ ne fiat. qꝛ hmõi ſacrificiũ fit ſacerdotib⁹ p̃iudiciũ ⁊ dãnatio. nec ꝓ q̇ fit ꝓdeſt. imo ꝟiſſime dicã q̇ vitã ſacerdotꝭ agnoſcit. ⁊ eũ ꝓ ſe celebꝛare fac̃. fit eiuſdẽ pcti ꝯſci⁹ necnõ pene p̃ticeps. hec Hiero. Nec etiã debet ſolũ q̇s ante ſuſceptionẽ coꝛpis xp̃i abſtinere a luxuria. ſʒ etiã p⁹ ſũptionẽ. ꝓbat̃ h̃ i ſili. Dic̃ Hypo. li. j. ãphoꝛiſmoꝝ. Man⁹ ſiq̇dẽ ſi ſũpto cibo frigide remanẽt t̃patũ ⁊ ſanũ indicãt hoiem vnũquẽq̃. Rõnẽ ponit Cõſtan. Qꝛ cũ natura ꝯpos fuerit totũ calidũ ad faciẽdũ digeſtionem cibi de extremitatib⁹ ad ſe trahit. Sic ſp̃ualit̃ q̇ ſumit venerabilẽ cibũ coꝛpus xp̃i. ⁊ ab eſu praue luxurie frigid⁹ mãſerit et̃naʒ in ip̃o mãducat ſanitatẽ ⁊ ſalutẽ. Quia dicit Chꝛy. in ſmo. Tũc eni ſal⁹ adheret coꝛpi et aie dũ cibo ſũpto ſcẽ eucha. i oi extiguamur incẽdio ⁊ ardoꝛe ꝯcupie mulieꝝ. Quartum qd̃ vitandũ ẽ i comeſtiõe ẽ ai iracũditas. Qꝛ dic̃ Gal̃. li. viij. medici. Cib⁹ q̇ iratis p̃coꝛdiis ſumit̃ penit⁹ nihil nutrit. Cui ꝯſonat iohãniti⁹ in yſagogis de regimie ſanitatꝭ. Cũq̃ cibus iratꝭ p̃coꝛdijs ſumit̃ i materiã poti⁹ languoꝛꝭ q̃ cibatõis ꝓtin⁹ trãſmutat̃. Cui⁹ rõ ẽ vt ait Auic̃. Nã cib⁹ vl̃ pot⁹ q̇ cũ irato aio ſumit̃. colericꝭ mox hũoꝛib⁹ ꝑmiſcet̃. ois ãt humoꝛ ſcḿ Gal̃. ẽ moꝛboſus. qꝛ eſca caloꝛẽ naturalẽ a ſua digeſtiõe ipedit ⁊ reſtrigit. Sic cib⁹ ille ſalutarꝭ ſanctiſſimi coꝛporꝭ ſumẽd⁹ ẽ ſine ira ꝯtra ꝓximũ q̇ ſi ſumit̃ irato aio poti⁹ ad dãnationẽ q̃ ad ſalutẽ aie oꝛdinat̃. teſte. Amb. i hexa. In dãnationẽ v̇git q̇dẽ tã coꝛpis q̃ aie ſcãm eucha. irato ꝯtra quẽpiã aio mãducare. Idcirco ſi q̇s hʒ irã ꝯtra ꝓximũ p̃us ſtudeat ſecũ ꝯcoꝛdare añq̃ vadat coꝛp⁹ xp̃i ſibi in nocumẽtũ mãducare. Qꝛ h̃ ſacr̃m ẽ ꝟe dilectiõis ſacr̃m. qd̃ nõ dʒ ſumi niſi i v̇a dilectiõe oi iracũdia poſtergata. Qꝛ dic̃ Beda ſup Matth. Ve illis q̇ cibo veſcũt̃ niſi p̃us p̃eũte eterne mentis dulcedine ⁊ amoꝛe. Quintũ qd̃ vitandũ ẽ i comeſtiõe ẽ nimietaſ. Qꝛ dicit ypoc̃. in li. vj. ampho. Gula interficit plures q̃ gladi⁹. Cui⁹ rõ ẽ. qꝛ caloꝛ naturalis hʒ ſe vt lichmẽ ignitũ i lãpade qd̃ agit in hũidũ ꝯſumẽdũ. qd̃ q̇dẽ hũidũ ſi fuerit ſuꝑfluũ lichmẽ ardẽs extinguit. ſic caloꝛ nat̃alis agit i hũidũ radicale. Si aũt hũidũ radicale fuerit nimiũ caloꝛẽ naturalẽ ꝯſumit ⁊ extinguit. q̇ extincto moꝛs comitat̃. Sic i ꝯmeſtione hui⁹ ſalutiferi cibi coꝛpis xp̃i. gula dʒ deuitari. qꝛ hõ volens ſumere h̃ ſacr̃m dʒ ſe añ ꝑ abſtinẽtiã caſtigare. qꝛ añq̃ cib⁹ digeſt⁹ ſit coꝛp⁹ xp̃i ſumi nõ dʒ. vt hr̃ de ꝯſe. di. ij. c. liq̇do. Et niſi neceſſitas exigat infirmitatꝭ ſꝑ dʒ ſumi a ieiunis. Neq̃ p⁹ medicinã aliquã coꝛp⁹ xp̃i ẽ ſumẽdũ. qꝛ medicine abominatõnẽ inducẽ ſolẽt. ⁊ timẽdũ ẽ ꝙ p⁹ ꝯfectionẽ inducat vomitũ. vt dicit archidiacon⁹ Guido in roſario. Sextũ qd̃ vitandũ ẽ circa comeſtionẽ ẽ inuidia. qꝛ cib⁹ ſumpt⁹ habita iuidia ſic̃ ⁊ ira nihil nutrit. Sic cib⁹ dñici coꝛpis ſũpt⁹ in inuido aio. nullũ plane aie ꝯfert nutrimẽtũ. Teſte Chꝛy. i ſermo. Cũq̃ ſcã eucha. in inuidia ſumit̃. poti⁹ in dãnationẽ q̃ i ſalutẽ hois oꝛdinat̃. Caueant igit̃ inuidi ne accedant ad h̃ ſacr̃m. ne h̃ ſumãt in aie ſue detrimẽtũ niſi abijciãt inuidiã ⁊ aſſumãt dilectionẽ. Qꝛ dicit Joh. meſue in p̃ma practica. Eſt aũt cib⁹ q̇ ſine potu ſumit̃ moꝛbifer⁹ vniuſis. Cui⁹ rõ ẽ. Nã dũ cib⁹ mediante potu liquidus efficit̃ materia mox ſanguini facili⁹ dirigit̃. Ecõtra aũt cib⁹ dũ arid⁹ ſumit̃ difficili⁹ tranſmutat̃. vt ait Galien⁹. Ita ⁊ cib⁹ ſancte euchariſtie ſi ſumit̃ abſq̃ potu dilectõis dei ⁊ ꝓximi moꝛtifer⁹ ẽ. quãtũ ad cõmutationẽ venie eterne. Teſte Chꝛy. ſup Matth. In damnationẽ q̇dẽ vergit mentis ⁊ coꝛpis dũ cibus carnis ⁊ ſanguinis abſq̃ guſtu ſũptuſ fuerit interne dei dilectiõis ⁊ amoꝛis. ſcʒ et pꝛoximi. Septimũ ꝙ ante comeſtionẽ vitanda eſt pigritia. Qꝛ dicit Johanniti⁹. Anteq̃ cibus ſumit̃. ⁊ poſtq̃ ſumptus fuerit. ſemꝑ mot⁹ coꝛpoꝛis neceſſarius aliquis q̇dẽ erit. Cuius ratio eſt. Quia motus qui cibum pꝛe

ceſſerit virtutē naturalē ꝫ excitat ⁊ accendit.
vt aſſerit Galien⁹. Que cū excitat̄ digeſtio
magis fortificat̄. Sꝫ mot⁹ ꝗ p⁹ cibū fact⁹ fu
erit. cibū ſumptū ordinat ⁊ diſponit. vt reci
tat Cōſtantin⁹. ¶ Sic anteꝗ̄ cibū ſanctiſ=
ſimi corporis ſumim⁹ nccē eſt ſumopē. vt in
opibus ꝟtuoſis nos ſollicite exerceam⁹. ad
qđ hortat̄ Orig. in li. de ritu eccliaꝝ. Añꝗ̄
inqͭ ſancta ſumit̄ eucha. nccē ē vt ꝯſequant̄
⁊ ꝑueniāt opa ꝟtuoſa. ꝗ aūt opa ꝟtutis ſūt
magis nccia vt ꝑcedāt. Certe h̄ op⁹ ꝟtuoſū
amare penitētie. cū qua ⁊ corp⁹ xp̄i ē ſumen
dum. Quia dicit Ariſt. de regimine ꝑncipū
ad Alexan. Ois quidē cib⁹ ē quadā ſalſedi=
ne ⁊ ſpecieꝝ acetudine ſumend⁹. Cui⁹ rō eſt
ſ̄m Conſtan. Qꝛ qđ accetoſum fuerit poros
interioꝝ mēbroꝝ aperit. vt hūiditatē cibi in
bibere quidē poſſit. ſic etiā cib⁹ delicatiſſim⁹
aīe cū amaritudine ſumend⁹ ē pnīe. In cui⁹
figura ꝑceptū fuit Exo. xij. vt agnū paſcalē
comedere deberent cū lactucis aggreſtibus
vbi hebrei habebāt in amaritudinib⁹. hoc ē
peccatoꝝ ꝯmiſſoꝝ dolorib⁹. Qꝛ dicit Fortu=
natus in Omel. In damnationem ei vergit
mentis ⁊ corporis qui cibum carnis xp̄i ſu=
mit ⁊ ſanguinē abſqꝫ amaritudine doloris.
Ex hoc ꝓbat Vincen. in ſpe. hiſto. li. xiij. c.
xxxvj. dicēs. ¶ Quidā cōuerſus de alta
domo cecidit. ꝓpter culpā ſuā infirmat⁹ eſt
vſqꝫ ad mortē. Abbas aūt Hugo viſitās eū
rogauit vt ſecure cōfiteret̄ peccatū ſuū de ꝗ
infirmaret̄ ⁊ pniam ageret. Ille autē noluit
ꝯfiteri ⁊ petijt ſibi dare corp⁹ xp̄i. Abbas au
tē ſuadebat ei vt nō ſumeret corpus dn̄i. niſi
bn̄ ꝯfeſſus ⁊ ꝯtrit⁹. Ille aūt dicēs ſe bn̄ con=
feſſum. miſit ſibi cōferre corp⁹ xp̄i. Qđ cū ꝑ=
ſbyter cōtuliſſet. ⁊ in os ei⁹ poſuiſſet. ſtati cla
mare cepit. ꝗd faciā. Qđ audiēs preſbr ſub
uertit ab eo corp⁹ dn̄i. qđ ſup linguam tene=
bat. quo ablato ille mox miſerabiliter expi-
rauit. Precedere etiā dꝫ hanc nobiliſſimam
eſcaꝫ opus ꝟtuoſū lachrymaꝝ. Qꝛ dic̄ Pli.
in ſpe. na. Eo tp̄e quo infantulo dētes ꝗbus
cibū maſticat orti nō fuerint magis plorant.
Cuius rō ē. qꝛ grandis ē dolor integritatem
īfringi cartilaginū ⁊ prodire dentes. Sic eo
tp̄e quo dētes fideli oriunt̄ aīe ad ſumēdum
cibū ſancte euchariſtie. mentes in fletū ſolui
debēt. Iō dicit Fortunat⁹ in Omel. Eo ſiꝗ=
dē tp̄e quo corp⁹ xp̄i ſumit̄ a fidelib⁹ maior
ſemꝑ aſſit fletus ⁊ ſingult⁹. Et ſic refert Eu=
ſebi⁹ in epl̄a ad damaſū ep̄m de Hiero. Cui
cū ferebat̄ corp⁹ xp̄i in extremis ꝓſtrauit ſe
in terrā. ⁊ lachrymas quantū potuit effudit.
Et ſciendū ꝙ mot⁹ moderat⁹ neceſſari⁹ ē p⁹

cibi corporalis ſumptionē. vt cib⁹ debite or=
dinet̄. Si ꝗs aūt hō ſtatim dormit p⁹ cibum
ſignū ē infirmitatꝭ. Teſte Auic. in vj. li. ¶ L
Signū ꝗdē ē inualitudinis ⁊ alicui⁹ morbi ī
corpore latitantꝭ. dū ꝗs mox ſumpto cibo fle
ctit̄ in ſoporē. Cui⁹ rō ſ̄m Galie. Nam cor=
ruptis ⁊ infectis interiorib⁹ mēbris corporꝭ
ſopor veniēs intra cōcaua ſubire nō poterit
ſed capitis mēbra petit. Idē ait ibidē ſimili/
terqꝫ cum ſomnus frequens cibum imedia=
te ſequit̄. febres vt frequēter efficit. Et rōeꝫ
ponit Cōſtantin⁹. ꝙ ſomn⁹ in ꝑncipio dige=
ſtionis fact⁹. peſſimū generat nutrimentum
Sic ſpūaliter mot⁹ ꝟtutꝭ valde neceſſari⁹ eſt
his ꝗ ſumpſerūt cibū corpis xp̄i ſalutarē. qꝛ
dicit beat⁹ Greg⁹. in paſto. Nihil ꝑiculoſi⁹
aīe ꝙ̄ chriſti ſumpta carne ⁊ ſanguine ſegnē
eē quēpiā ī bono ope ⁊ ꝟtute. Sicqꝫ dū ſom
nus accidie ſequit̄ cibuꝫ. ſ. corp⁹ xp̄i. febres
efficit eterne miſerie ⁊ doloris Vt dic̄ Hugo
đ ſan. vict. Mens eni inquit hūana aſſūpta
carne ⁊ ſanguīe ī laude dei ſi torpuerit mors
ſibi profecto eterne penalitatꝭ ⁊ miſerie ꝑſto
erit. Cui alludit. b. Amb. in hexame. Cū ꝗs
ſūpta ſancta eucha. accidia ⁊ torpore laſſus
fuerit timor ꝓfecto eterni ſupplicij iminebit
Iō non ſimus accidioſi in grāꝝ actione atqꝫ
laude. ꝓ hac bn̄dicta corporis xp̄i refectiōe
quatenus hic laus inchoet̄. Ibiqꝫ in celis ſi
ne fine pſeueret. qđ nobis ꝑſtare. ⁊c̄.

¶ In bona ſexta feria videlicet paraſceues

OBſcuratū ē auꝝ

mutatus eſt color optimus. Thren.
iiij. Dicunt naturales Cū ſol clare lucet gau
dent de eius claritate creature vniuerſe. pre
ter illas que ſunt venenoſe. que lucente ſole
contriſtant̄. vt ſunt buffones ⁊ dracones Si
aūt patit̄ ſol eclipſim lumis ſui aut defectuꝫ
tūc luna triſtis efficit̄ velut ſanguis ī colore
vt dicit Temiſci⁹ in ſumma naturaliū entiū
Ratio huius ē. qꝛ luna hꝫ lumē ſuū a ſole. et
qn̄ ꝑ interpoſitionē terre. ſol in ſua luce īpe=
dit̄. luna etiā ſuo luīe ꝑuat̄. iō rubeſcit ⁊ tri=
ſtat̄ ⁊ nō ſolū luna ex ecclīſi ſolis. ſꝫ etiā alie
etheree triſtant̄ regiones ſic̄ ſtelle. Sic̄ teſta
tur in theorica planetaꝝ dicēs. Cū ſol eclip=
ſim patit̄ mox regiones vniuerſe etherꝭ alte
rationē ⁊ mutationē ꝑcipiunt aliꝗlē. Spūa=
lit̄ ꝑ ſolē intelligit̄ xp̄s ꝗ ab eccl̄ia ſcā inſti=
cie ſol noīat̄ cū canit̄ de. b. ꝟgie Ex te ort⁹ ē
ſol iuſticie. ſꝫ ꝑ lunā itellige ꝟginē mariā. qꝛ
ꝑ Salo. cañ. vj. đr. pulchra vt lūa. ꝑ alias āt
creaturas itelligūt̄ ſci apl̄i ⁊ ceteri hoīes de=
uoti. Per venēoſa vō aīalia iudei đſignāt̄ ꝗ